

Postanowienie Sądu z dnia 21 czerwca 2023 r. – Repasi/Komisja(Sprawa T-628/22) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Środowisko naturalne – Rozporządzenie delegowane (UE) 2022/1214 – Taksonomia – Działalność gospodarcza związana z gazem kopalnym i energią jądrową – Włączenie do zrównoważonej działalności gospodarczej – Członek Parlamentu – Brak bezpośredniego oddziaływania – Niedopuszczalność]

(2023/C 278/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: René Repasi (Karlsruhe, Niemcy) (przedstawiciele: H.-G. Kamann i D. Fouquet, adwokaci, oraz F. Kainer i M. Nettesheim, profesorowie)

Strona pozwana: Komisja (przedstawiciele: F. Erlbacher, A. Nijenhuis i G. von Rintelen, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 263 TFUE skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2022/1214 z dnia 9 marca 2022 r. zmieniającego rozporządzenie delegowane (UE) 2021/2139 w odniesieniu do działalności gospodarczej w niektórych sektorach energetycznych oraz rozporządzenie delegowane (UE) 2021/2178 w odniesieniu do publicznego ujawniania szczególnych informacji w odniesieniu do tych rodzajów działalności gospodarczej (Dz.U. 2022, L 188, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Postępowanie w sprawie wniosku Republiki Francuskiej o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zostaje umorzone.
- 3) Skarżący pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 4) Republika Francuska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 23.1.2023.

Postanowienie Sądu z dnia 20 czerwca 2023 r. – NO/Komisja(Sprawa T-771/22) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Pomoc państwa – Irlandzki system sądownictwa – Zapłata wynagrodzenia dawnego adwokata klienta przez nowego adwokata tego klienta – Odrzucenie skargi do Komisji – Decyzja stwierdzająca brak pomocy państwa – Zasoby państwowe – Częściowa oczywista niedopuszczalność – Skarga w części prawnie oczywiście bezzasadna]

(2023/C 278/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: NO (przedstawiciel: E. Smartt, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Barcew i L. Nicolae, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na podstawie art. 263 TFUE skarżący wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 27 września 2022 r. oddalającej jego skargę do Komisji z dnia 12 września 2022 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona w części jako oczywiście niedopuszczalna i oddalona w części jako bezzasadna.
- 2) NO pokrywa koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 z 20.3.2023.

Skarga wniesiona w dniu 24 maja 2023 r. – Sber/SRB**(Sprawa T-291/23)**

(2023/C 278/35)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Sber Vermögensverwaltungs AG (Wiedeń, Austria) (przedstawiciele: O. Behrends, lawyer)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji SRB z dnia 19 sierpnia 2022 r. w odniesieniu do wniosku skarżącej o udzielenie dostępu do dokumentów;
- po drugie, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Odwoławczej SRB z dnia 8 marca 2023 r. w sprawie 6/2022 w zakresie, w jakim decyzja ta zawiera niekorzystne ustalenia wobec strony skarżącej;
- po trzecie, stwierdzenie nieważności odmownej odpowiedzi zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾ po upływie piętnastu dni roboczych od decyzji Komisji Odwoławczej;
- obciążenie SRB przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że decyzja SRB z dnia 19 sierpnia 2022 r. w odniesieniu do wniosku skarżącego o udzielenie dostępu do dokumentu („decyzja pierwotna”) jest sprzeczna z prawem.
 - Bezprawność decyzji pierwotnej została ustalona przez Komisję Odwoławczą w decyzji w wiążący dla SRB sposób. Jej bezprawność wynika również z opisanych poniżej okoliczności.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że decyzja Komisji Odwoławczej jest sprzeczna z prawem z następujących powodów.
 - Komisja Odwoławcza przekroczyła swoje kompetencje i naruszyła art. 85 ust. 8 rozporządzenia (UE) 806/2014 ⁽²⁾, ponieważ twierdzi ona, iż może utrzymać w mocy niektóre części pierwotnej decyzji SRB w wiążący i ostateczny sposób, pomimo swojej decyzji o przekazaniu sprawy SRB do ponownego rozpoznania;
 - Komisja Odwoławcza w błędny sposób odmówiła dostępu do akt i ujawnienia dokumentów w drodze postanowienia z powodu swojego błędnego poglądu, iż stanowiłoby to obejście zasad dotyczących publicznego dostępu;